

TITULOK :

**5.Międzynarodowy Bodoński Letni Kurs Podstaw Turystyki Wysokogórskiej oczami kursantki
18.-20. Maj 2018**

PEREX : Reportáž - po slovensky.

Keď som si prečítala, čo vedúci bodoňského kurzu napísal o našom kurze <https://svts.sk/3707-6-celovkovy-kurz-a-21-letny-bodonsky-kurz-zakladov-vht-18-20-maja-2018/> zistila som, že je mužom činu a mála slov. Napísal len päť viet. A predsa nestačí ani 105 viet, aby popísali všetko, čo sme na Bodoni zažili. Preto som si dovoľila napísať trochu viac, lebo z toho, čo predstavil náš vedúci (prepáč, Peter, prosím) to trochu vyzerá, ako by sa naši inštruktori venovali predovšetkým opekačke a my, kurzisti sme bežná celý čas iba viseli na lanách.. Takto to vôbec nebolo.

Najprv ale jedna veľmi dôležitá poznámka. Som Poľka a žijem v Poľsku. Stále sa učím slovenčinu, ale cesta do toho, aby som hovorila správne, je ešte veľmi veľmi dlhá. A preto moja slovenčina sa môže časom zdať trochu čudná. O kurze som sa dozvedela od jedného Poliaka, ktorý na Bodoni už bol, veľmi sa mu páčilo a tiež mi povedal, že to bolo preňho veľmi fajnové dobrodružstvo. Bol s ním aj Čech, takže cudzinci na tom kurze nie sú žiadne prekvapenie.

Pre mňa kurz bol super! Naučila som sa pár nových vecí (liezť v tme, používať ferratový set, zlaňovať s HMSkou, precvičila som uzly, zlaňovanie a prusikovanie, liezť s istením dvoma blokantmi). Strela som fantastických ľudí! Zažila som vynikajúcu bodoňskú atmosféru! Poznala som aj nové slovenské slová (včítane krásne pre Poliakov znejúce: buchla si sa?).

Na Bodoni sme, samozrejme, mali všetky tie veci, ktoré poznajú účastníci všetkých základných kurzov (naväzovanie na lano, lezenie, zlaňovanie, istenie a podobne, a ešte teoretickú časť), o ktorých nebudem písať, lebo každý kurzista by sa na kurze s tým mal stretnúť. Však my sme mali veľa viac.

Predovšetkým skvelých inštruktorov - veľmi trpezlivých a veľmi dobre vysvetľujúcich všetky komplikované uzly a horské techniky. Nestrácali svoju trpezlivosť aj keď som sa tretíkrát opýtala, či som protismerný uzol korektne zviazala a či s takto zviazaným uzlom naozaj prežijem. A tiež ak som sa piatykrát opýtala, čo je šlinga (=slučka; prečo nemôžete mať jedno slovo pre našu tašmu?). Veľmi dobre mi napríklad ukázali ako prusikovať. Keď som pár rokov dozadu prusikovanie skúšala s poľským inštruktorom, bola to obrovská katastrofa pre mňa aj pre inštruktora. Teraz už viem, že je to celkom jednoduché (potrebujem však mať trochu sily), a úspešne som to zvládla. Mohla som našim inštruktorom dať všetky otázky (aj tie možno trochu menej múdre) a vždy som dostala správnu odpoveď. Boli pri nás v každej chvíli a veľmi ťažko pracovali. Sú super! Hoci musím aj povedať, že najťažšie pracoval vedúci kurzu, a neviem ako to robil, že bol zároveň všade, aj keď sme robili precvičovanie na rôznych cestách na skale. A keď ide o tú opekačku, oni si ju urobili až na konci kurzu.

Mali sme aj veľmi skvelú atmosféru. Trocha som sa bála, ako to bude, keď prídem na Bodoň s mojou "skrivenou" slovenčinou, zďaleka a sama. Avšak už o chvíľu som sa cítila, ako by som bola s kamarátmi, ktorých dlho poznám. Na kurze bola priateľská atmosféra, nikto nebol horší, nikto lepší, všetci sme si veľmi pomáhali.

Mali sme aj atrakcie, napríklad lezenie potme s čelovkou (a keď niekto chcel, mohol liezť aj bez čelovky), zlaňovanie cez previs, feratu.

Kurz, samozrejme, to nebola zábava. My tiež sme veľmi ťažko pracovali, aj preto, že náš vedúci

stále nám opakoval: v horách obvykle robíme na 80 percent, preto na kurze musíme robiť 200 percent, a celý čas preveroval, či takto všetko cvičíme. Tých 200 percent mi moje svaly pripomínali ešte pár dní.

Kurz bol aj veľmi dobre logistický pripravený - od dopravy každého účastníka na Bodoň až po plán nášho precvičovania (nestrácali sme ani chvíľu, lebo každý vedel, čo má robiť, a keď sme už si sadli ku ohnisku trochu oddýchnuť, mali sme prednášky). Musím povedať, že školenie bolo veľmi intenzívne.

Z Bodoňa som si síce priviezla jednu obrovskú modrinu (buchla som sa), ale predo všetkým veľa úžasných zážitkov, nových schopností a milých spomienok. A keď by sa ma nejaký začiatočník opýtal: prísť či neprísť na bodoňský kurz, poviem mu, aby sa rýchlo zbalil a prišiel, lebo som istá, že bude veľmi rád.

Ďakujem všetkým inštruktorom na čele s vedúcim Petrom a všetkým spolukurzistom za fantastický kurz!

Beata